

мѣста на домашнитѣ тайнства; и самийтъ одъръ, не по голѣмъ отъ едно маляко канапе (а), бѣше толкози тѣсенъ и лекъ щото спийщитѣ на него можаше да го преноси отъ едно мѣсто на друго, и наистина жителитѣ на Помпея живѣяхъ кога въ една, кога въ друга стая споредъ каприцитѣ си или споредъ времената да годината; заради туй като спяхъ единъ мѣсець въ една стая, на другія мѣсець мянувахъ да спитѣ въ друга, толкози жителитѣ на превѣсходныя оизи климатъ осѣщахъ последователното измѣненіе на температурата на въздухъ, което едвамъ можахъ да осѣщатъ крѣпкитѣ народы на суровитѣ сѣверны климаты. Тогашнитѣ Италианцы са бояхъ еше отъ многото дневна свѣтина, и този страхъ повече бѣ искусственъ отъ колкото страненъ, защото мрачкавината на стаятъ имъ, която можаше да са покаже на първий погледъ като здѣска потрѣшка, бѣше предметъ на гигиеническа смѣтка; тѣ обычахъ и сльнцето въ предверіята и въ градинитѣ, но вътрѣ въ зданія търсахъ преди сичко сѣнка и прохлада.

— Юлія, споредъ тогашното време на годината живѣяше на долния катъ на къщата подъ самыя салонъ и стаятъ ѝ глѣдахъ въ градината. Сльнчевитѣ лучи възвахъ само презъ щирокитѣ стѣкланы врата, но окоето на дѣвницата, навикнало на искусствената оптика мрачкавина, можаше да различава точно кой цвѣтъ е по приличенъ за премѣната ѝ кой козметическы прахове и масла можахъ да расхубавитѣ ланитытъ ѝ и въздытъ ѝ.

На массата ѝ лежеше търкалясто огледало много добръ изработено отъ стомона и около него лежахъ наредены разны прахове, масла и ароматы, елмазени украшения и гребены, дантелны и карфицы златы, и сичко което е сгодно да приложи на естественната красота прелеститѣ и изящността на искусството и свенравнитѣ очаровація на модата. Въ мрачкавината на стаята блѣстяхъ живытъ цвѣтове на стѣнната живопись много обычны на жителитѣ на Помпея. Предъ массата и подъ краката на Юлія бѣше послана азиатска постелка, а на една друга масса близо бѣхъ поставены една гаванъ и поливалникъ сребърны и свѣтлникъ огасяждъ, твореніе на искусенъ художникъ, което представише Амура посрѣдъ безчисленны клончета миртовы; тамъ имаше еше и единъ малкъ свѣтъкъ отъ папиръ който съдържаше най превѣсходнытъ елегин на Тибулла. Предъ врата който правяхъ съобщеніе съ саянната стая, висѣше

(а) Это зашо Евангелското возми одъръ твой и иди въ домъ твой забѣвѣва Гелль не е речено метафорически.